

Салмонелоза

Дефиниция

Това са група заболявания, които се причиняват от различни серотипове на род **Salmonella**. Протичат най-често **остро** с признаци на **треска** и **стомашно-чревни разстройства**, **подостро** с **респираторен синдром** или **хронично** с **артрити**, **менингоенцефалити** и др.

Етиология

Салмонелите са два вида – **Salmonella enterica** и **Salmonella bongori** в род **Salmonella** на сем. **Enterobacteriaceae**, като **Salmonella enterica** има над 2000 серотипа, а **Salmonella enterica subsp. enterica** е с най-голямо ветеринарномедицинско значение.

Салмонелите са грам-отрицателни вътреклетъчни факултативни анаероби, които са широко разпространени във външната среда.

Епидемиология

Възприемчиви са много животни, включително кучета, котки и хора, а синантропните **гризачи** са обичаен резервоар на салмонелите.

Източник на инфекцията са преди всичко **болните**, които отделят салмонелите най-често чрез **фецеса**, но може и чрез **урина** и някои секрети.

От голямо значение за епидемиологията за салмонелозите е формиращото се често **салмонелоносителство**, което може да продължи с месеци.

Заразяването става **алиментарно**, с контаминирана храна или вода. Възможно е и **интраутеринно**.

Клиника

повръщане, диария, дехидратация, треска, отпадналост, хипотермия, загуба на сукателен рефлекс. Бързо начало на заболяването. Обикновено се засягат няколко от кучилото/ котилото.

Диагностика

Тя се основава на данните от епидемиологичното проучване, клиничната картина и патологоанатомичната находка, като задължително се потвърждава лабораторно чрез бактериологично или серологично изследване.

За целта се изпращат проби от **фецес**, а постмортално – парчета от **паренхимни органи**.

В лабораторията се отнасят и **кръвни проби** за серологично изследване.

Бактериологичното изследване включва изолиране на салмонелите върху **хранителни среди**.

Лечение

Решаваща роля при лечението на салмонелозите и паратифните заболявания играе специфичната терапия. Най-често се използват **сулфонамиди с триметоприм**, както и флумеквин, **енрофлоксацин** и др., като курсът на лечение не бива да бъде по-кратък от 5-6 дни.

От аминогликозидите се използва най-често гентамицинът.

Използват се още и **симптоматични** и **общоукрепващи средства**.

Превенция и контрол